

Piilojakelu 328 / 334 jäsentä ja 90 sidosryhmäkumppania

Arvoisat Jäsenet ja hyvät Yhteistyökumppanit

KERHON ITSENÄISYYSPÄIVÄN AATON COCKTAIL-TILAISUUS to 5.12. klo 19-21

- Järvenpään Sotaveteraanien Veljesmajalla Vanhankylänniemessä, Tuulimyllyntie2, veteraanimuistomerkin ”Veljeä ei jätetä” kohdalta vasemmalle vievää tietä noin 200 m.

Aattoillan ohjelmassa:

- Huomionosoitukset ja kerhon kiertopalkinnoilla palkitsemiset päättävän vuoden toiminnasta.
- Pitomerin buffet-tarjoilu.
- Kerhon boolitarjoilu, alkoholi tai alkoholiton vaihtoehto.
- Lipaskeräys järvenpääläisille sotiemme veteraaneille.
- Kerholippiksi ostettavissa, hinta 10 euroa.
- Yhdessäoloa isänmaallisessa seurassa ja ympäristössä!

TERVETULOA – jäsenet avec tai solo.

Kerhon Itsenäisyyspäivän aaton cocktail-tilaisuutta vietetään nyt 31. kerran vuodesta 1986 ja kuudennen kerran Järvenpään Sotaveteraanien Veljesmajalla. Kiitos tämän juhlan ideoinnista kuuluu **Juha Koskenrannalle**.

Cocktail-tilaisuuden sijaan järjestettiin perinteinen iltajuhla Taistelukoulun Upseerikerholla kerhon 40-, 50- ja 60-vuotisjuhlan kunniaksi vuosina 1991, 2001 ja 2011.

PVPALVK:n Kurssikeskuksessa ti 10.12 klo 19 Uudenmaan reserviläispiirien esitelmätilaisuus Taistelukoulun alueella Koivikko-auditoriossa. Rantatie 66, Tuusula.

Kerhomme jäsen, evl evp. **Kari Halonen** esitelmöi aiheesta ”*Äidin tarina*”.

Karin äiti, Lyyli Koivunen, oli talvisodan syttyessä 13-vuotias suojärveläinen tyttö. Hän jäi talvisodan syttyttyä 30.11.1939 aamulla Suojärven Moisionvaarassa muun perheensä kanssa Neuvostoliiton hyökkäysjoukkojen jalkoihin.

Kotikylässään Moisionvaaralla hän sai asua ja olla kotonaan, tosin Neuvostoliiton sotavankina, aina helmikuun 1940 alkuun asti. Sen jälkeen hänet siirrettiin muun perheensä sekä muiden kyläläisten kanssa Neuvostoliiton alueelle Kaimaojan siviilisotavankileirille, joka sijaitsi Santalanjärven rannalla.

Talvisodan päätyttyä hän pääsi vankien vaihdon yhteydessä toukokuussa 1940 perheensä ja muiden suojärveläisten kanssa Suomeen.

Jatkosodan aikana Karin äiti perheineen muutti takaisin kotikyläänsä Suojärvelle.

Kesällä 1944 hän joutui jättämään kotinsa toisen kerran. Viimeinen Suojärveltä lähtenyt suomalainen täpötäysi juna toi hänet Joensuuhun saakka. Istumapaikkaa junassa ei ollut, vaan hän joutui roikkumaan suurimman osan junamatkastaan junanvaunun ulkorappusilla pidellen kiinni junanvaunun ulko-oven kahvasta.

Esitelmässään Kari kertoo äitinsä ja tämän perheen tarinaan liittyen ja nivoutuen myös niistä muista tunnoista sekä elämän koettelemuksista ja sattumuksista, joita nämä niin sanotut ”Tasavallan panttivangit” ja Karjalan evakot joutuivat kokemaan talvi- ja jatkosotien aikana ja myöhemmin sodan jälkeen.

Maanpuolustusterveisin - Veikko